

РЕШЕНИЕ

№ 7246

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6251** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 31.01.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 21118/ 2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22 22042 48/ 01.08.2012г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лв за нарушение по чл. 16, ал. 1 т. 6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган. Заявено е касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 НПК - нарушение на материалния закон, аргументирано подборно в писмено становище от 16.10.2013г.

Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт, който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът отрича основателността на жалбата и мотивира неотносимост на приобщените в касационното производство писмени доказателства.

Заклучение за нейната основателност дава представителят на Софийска градска

прокуратура.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

С отмененото с оспореното решение НП, ответникът е санкциониран за това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от 08.06.2012 г. до 03.07.2012 г., на място – на обект: „офис-сграда” в [населено място], на [улица] по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда” - С., било установено, че от [фирма], в качеството му на работодател, не е осигурен ефективен контрол за извършване на СМР на обекта без риск за здравето и по безопасен начин на работещите там, включително за работа в близост до ел оборудване в сгради /вътрешни електрически уредби/. Така описаното от фактическа страна е квалифицирано в АУАН и в НП като нарушение на чл.16, ал. 1, т. 6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, за което на основание санкционната разпоредба на чл. 416, ал.5 от КТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер - 1500 лева.

Отмяната на санкционния акт е мотивирана с извод за съществени нарушения на процесуалните норми на чл 57, ал. 1, т. 6 и 7 ЗАНН – липса на точно и подробно описание на нарушението. Въззивната инстанция е формирала извод, че задължението на работодателя да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин налага очертаване в АУАН и НП на дължимо поведение, което следва да е конкретизирано с всички елементи от обективна страна на деянието – дата на извършване на нарушението, място на извършване, състояние на обекта, на който са извършвани СМР, конкретните условия, при които са извършвани същите и всички обстоятелства, свързани с нарушението; форма на изпълнителното деяние, а в процеса на съдебното дирене от въззиваемата страна не са посочени доказателства в подкрепа на изложените факти.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка е установена от СРС, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства-показанията на свидетеля С. Л., събрани в хода на съдебното следствие, както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, които не си противоречат. Решаващият съд не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН.

Санкционната норма на чл. 413, ал. 2 КТ предвижда налагане на административно наказание спрямо работодател /или виновно длъжностно лице/, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Предвидено е налагане на наказание имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Легалната дефиниция за "здравословни и безопасни условия на труд" се съдържа в § 1, т.1 от ДР на ЗЗБУТ, която ги определя като „такива условия на труд, които не водят до професионални заболявания и злополуки при работа и създават предпоставка за пълно физическо, психическо и социално благополучие”. Следователно в тежест на работодателя е осигуряване на условия на труд, при които е предотвратено настъпването на увреждане за работниците/ служителите. Едно от задълженията му в тази връзка е това по чл. 16, ал. 1, т. 6 ЗЗБУТ - при осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин.

Липсата на фактически установявания в АУАН и НП относно времето и мястото на извършване на нарушението, дължимото поведение, съставляващо изпълнително деяние във формата на бездействие да се осигури ефективен контрол по чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЗБУТ препятства обосноваване на извод за законосъобразност на санкционния акт. Административнонаказателна отговорност не може да се ангажира с НП въз основа на непредявено фактическо и юридическо обвинение; на предположения, на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и субективна страна.

Воен от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.01.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 21118/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: